

Publicerad 2016-05-10 23:29 av skenaktig kärlek

Vad är poesi?

Jag hatar när folk säger att poesi är dikter. Eller att poesi rimmar. Eller att poesi låter fint. För att för mig är det liksom som om de missat poängen.

Poesi är så häftigt för det beskriver inte sakerna som de är när du tittar med dina ögon eller hör med dina öron. Poesi är inte en storyline där hjälten tar kol på fienden et cetera. Poesi beskriver ett slags momentum, en känsla. Tänk dig lite som att måla 3d i 2d. När du målar en kub på ett papper. Du kommer aldrig egentligen att kunna måla en 3-dimensionell kub på ett 2-dimensionellt papper; i en kub är alla vinklar 90 grader, försöker du göra rätt och måla som det är slutar du upp med en vanlig kvadrat. Men, du kan skapa en optisk illusion genom att måla snea linjer, och plötsligt ser det ut som att din hop med snea och raka linjer sticker ut från pappret och är en kub, fast den nu är mindre kub än någonsin. På samma sätt ser jag poesin. Poesin har förmåga att beskriva känslor på sätt så att vi kan känna de själva. Poesin kan beskriva känslan av att stå ute i regnet och tänka på sin första kärlek och skratta åt minnet av en ganska fin anekdot. Poesin kan återskapa själva nyanserna i vårt känsloliv. Poesin är inte linjär och förutsägbar, utan berättar om något helt annat, skapar en abstraktion som gör så att vi på något märkligt magiskt sätt kan relatera. Poesin skapar därmed den snea linjen på det 2-dimensionella pappret. När vi byter dimension, vare sig det är från 3-2 eller från känslor till ord, måste vi skapa illusioner för att överföra informationen, vare sig illusionerna innebär snea linjer, eller hur vi använder radavstånd, eller genom att skriva om något helt knasigt.

Det är poesi för mig: ett verktyg att beskriva någonting som inte egentligen rent tekniskt sett kan beskrivas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren skenaktig kärlek med Poeter.se id #44263 innehar upphovsrätten